

INDERMACH (1) *sb m*

A pl ind(e)rmachy.

Sł stp brak, Cn s.v. domu tył, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w.

Pokój, izba, pomieszczenie w tyle domu (z niem. Hintergemach); postica domus, posticulum Cn: [Brali sobie kamienice, Francuzom dali piwnice, Albo ciemne indermachy, Albo gdzie dziurawe dachy. PismaPolit 91.]

W przen: Rybogony Bobr gdy ná brzegu wody/ Buduie przetrá y ofobne grody/ Z olźyny łobie czyni indermáchy/ Y dziwne gmáchy. KlonFlis E3v.

AKtt